

Aziak nai du erein ondoren
alegin aundiko zaintza:
euririk eza, izotz larregi,
zomorro txatxu saputza...
Jagon ezikan laster batean
andcatzen zait ereintza,
nik uste osoz amestu nuen
arbi-sailla naiz artotza.
Jorrai yaukalez bear dut zaindu
erein nun azi bakoitza.

LANDAN ÆNTSALAFI

Astegunez, eskola ondoren sarri, Mikel, mutiko nausiak zaitzen dizkit beiak larre te landetan. Igandez, ordea, elizbearkinzunak osotu ostean, atsegin zait neri ere landeko eguzki te atsedena, nere abereak gordetzerakoan. Zerbait irakurri naiz pentsatuz, arin doakit astia. Bertsolari gisan, neurtitzak ontzea ere laket zait askotan.

Doifiu: « F ruten ari nuzu , ».

Animani berea eman ondorean,
abelgorri zai nago igande goizean.

Abereak dabilzkit belarra bazkatzen,
nik landako pentokan (1) goxo dut atsedean.

Laiño artean sorgin kuku dut eguzki,
pozarekin pakea zelaira dakarzki.

---

(1) Muiño.

Argiaren izpia goitikan datorrit,
biotzaren oiva zerurantz doakit.

Zuk egiña naiz, Jauna, Zeuretzat egiña:
zure goi-guraria bekit atsegiña.

Zuk ezarri zenidan azken elburua,
egite onen bidez eskuratzekua.

Zuk dituzu egite onak sariztatzen,
ta, zuzena bait-zera, txarrak zigorkatzen.

Artez iñarrosiaz zuzentza sarte (2),
bakoitzari dakizu ematen berea.

Asko dabilta emen iñoren odola
edanik, gauzea leun aurrera doala.

Baiña oker doanak zuzena bear du,
txarrari zor-zigorra bearco kitutu.

Bizi digart barman zorion egarri,
une ta ordu oroiz nakar parregarri.

Gura izanikan ere ezin da baztertu,
akullu orren zizta bear dut nozitu (3).

Giza-biotzak nai du zorion betea,
on guztia eukiaz amairik gabea.

Orain irria nai du lorekin batean,
ta zorion berdiña eriotz ostean.

Baduzu beraz, jauna, neretzat saria,
betikoz daukakedan zorion bizia.

---

(2) Aga,

(3) Sufridu,